

Motion till riksdagen

1989/90:A102

av Karl-Göran Biörsmark och Lola Björkquist

(båda fp)

med anledning av prop. 1989/90:76

Regionalpolitik för 90-talet

Hela Östergötland skall leva

Statens särskilda anslag för regionala utvecklingsinsatser har under många år för Östergötlands del legat på en mycket låg nivå – bland de lägsta i landet. För innevarande budgetår har av de hittills fördelade 755 milj. kr. endast 4,8 milj. kr. kommit Östergötland till del.

Östergötlands län är ingalunda homogent vad gäller regional utveckling. Länet uppvisar stora variationer. Det finns områden och kommuner speciellt i Östergötlands södra, sydöstra del samt i skärgården som brottas med samma typ av svårigheter som glesbygdsområden i norra Sverige. Dock är skillnaden mycket stor vad gäller fördelningen av statliga medel för regionala utvecklingsinsatser.

Regional balans måste vara ett av de viktigaste målen i den ekonomiska politiken. Undersysselsättning och arbetslöshet är ett slöseri med mänskliga resurser. Utan meningsfullt arbete finns inga realistiska möjligheter att leva på den ort man önskar. Avgörande är därför hur arbetsplatserna lokaliseras.

De flesta människor vill helst av allt ha sin utkomst på eller i omedelbar närhet av bostadsorten. Förutsättningarna för produktion måste därför förbättras i områden där undersysselsättningen och utpendlingen är särskilt stor. Resultatet av långvarig pendling kan bli att människor – ofta mot sin vilja – flyttar närmare sin arbetsplats. Problemet gäller särskilt den unga, lätttröliga arbetskraften, som ibland tvingas acceptera klart undermåliga bostadsförhållanden alternativt långa och tidskrävande resor till och från arbetsplatsen.

Det är angeläget att regionalpolitikens genomförande så mycket som möjligt decentraliseras till länsnivå, eftersom kunskapen om var resurser bäst kan tas till vara och utvecklas finns på det lokala planet.

Var och en som bor eller vill bosätta sig och söka sin försörjning på landsbygden eller i skärgården skall ha rimliga möjligheter att förverkliga detta. I dag försvåras dock detta ofta genom att service av olika slag dras in. Det gäller exempelvis postgång, handel, brister i väghållning, nedläggning av skolor etc. Ofta krävs insatser i form av särskilda stödåtgärder för att motverka denna försämrade service. Unga människor måste få chansen att stanna kvar även på landsbygden i södra Östergötland liksom i skärgården och där finna sin utkomst.

För att inte tvingas att försena eller helt stoppa angelägna projekt, utan få kontinuitet i utvecklingsarbetet, behöver länsstyrelsen i Östergötland kraftigt tillskott över D 2-anslaget.

Mot. 1989/90
A102

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om fördelningen inom D 2-anslaget så att kraftigt ökade medel tillfaller Östergötland.

Stockholm den 26 mars 1990

Karl-Göran Biörsmark (fp)

Lola Björkquist (fp)